

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal du Travail de Verviers (Βέλγιο) στις 26 Ιουνίου 2006 — Mamate El Youssfi κατά Office national des pensions

(Υπόθεση C-276/06)

(2006/C 224/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du Travail de Verviers

Διάδικοι στη διαδικασία της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Mamate El Youssfi

Καθού: Office national des pensions

Προδικαστικό ερώτημα

Η άρνηση χορηγήσεως εκ του νόμου εγγύησης εισοδήματος στους ηλικιωμένους με την αιτιολογία ότι η αιτούσα

- δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, της 14ης Ιουνίου 1971, του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾,
- δεν αναγνωρίζεται ως άπατρις ή πρόσφυγας,
- δεν είναι υπήκοος χώρας με την οποία το Βέλγιο, στον τομέα της εγγυήσεως εισοδήματος, είτε έχει υπογράψει σύμβαση αμοιβαιότητας είτε έχει αναγνωρίσει την ύπαρξη αμοιβαιότητας εκ των πραγμάτων,
- ή δεν δικαιούται σύνταξη γήρατος ή επιζώντος στο πλαίσιο κάποιου βελγικού συστήματος,

μήπως προκύπτει

- από συστατική ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 της 29ης Απριλίου 2004 ⁽²⁾ (που αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1408/71 της 14ης Ιουνίου 1971) λαμβανομένου ιδίως υπόψη του άρθρου 14 της ΕΣΔΑ, του άρθρου 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 1 αυτής και του κανονισμού (ΕΚ) 859/2003, της 14ης Μαΐου 2003 ⁽³⁾,
- ή από ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 που είναι ασυμβίβαστη με τη Συμφωνία Συνεργασίας που υπέγραψαν η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και το Βασίλειο του Μαρόκου στις 27 Απριλίου 1976 στο Ραμπάτ και η οποία εγκρίθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2211/78 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1978 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/010, σ. 130) ⁽⁴⁾ και συμπληρώθηκε με τη

Συμφωνία ΕΚ-Μαρόκου της 26ης Φεβρουαρίου 1996 (ΕΕ L 70 της 18ης Μαρτίου 2000);

- ⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ.73).
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ L 166, σ. 1).
- ⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 859/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2003, για την επέκταση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τις διατάξεις αυτές μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους (ΕΕ L 124, σ. 1).
- ⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2211/78 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1978, περί συνάψεως συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και του Βασιλείου του Μαρόκου (ΕΕ L 264, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 27 Ιουνίου 2006 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato κατά Ente Tabacchi Italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc., Philip Morris International Management SA

(Υπόθεση C-280/06)

(2006/C 224/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato (Ιταλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσεύοντες: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Εφεσίβλητοι: Ente Tabacchi Italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc., Philip Morris International Management SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποιο κριτήριο πρέπει να εφαρμοστεί, βάσει των άρθρων 81 επ. της Συνθήκης και των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, προκειμένου να προσδιοριστεί η επιχείρηση στην οποία θα πρέπει να επιβληθούν κυρώσεις για παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού, στην περίπτωση κατά την οποία, στο πλαίσιο συμπεριφοράς η οποία κρίνεται συνολικώς κολάσιμη, το τελικό τμήμα της συμπεριφοράς αποδίδεται σε επιχείρηση η οποία διαδέχθηκε στον οικείο οικονομικό τομέα την αρχική επιχείρηση, οσάκις ο αρχικός οργανισμός, μολονότι δεν έπαυσε να υφίσταται, δεν λειτουργεί πλέον ως εμπορική επιχείρηση, τουλάχιστον στον οικονομικό τομέα τον οποίον αφορά η επιβολή κυρώσεων;

2) Δύναται η αρμόδια για την εφαρμογή της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας διοικητική αρχή, προκειμένου να προσδιορίσει τον φορέα στον οποίο πρέπει να επιβληθούν κυρώσεις, να εκτιμά κατά διακριτική ευχέρεια τη συνδρομή των προϋποθέσεων που δικαιολογούν την απόδοση στον οικονομικό διάδοχο της ευθύνης για παραβάσεις των κανόνων περί ανταγωνισμού οι οποίες διαπράχθηκαν από το νομικό πρόσωπο το οποίο υποκατέστησε, ακόμα και αν το νομικό αυτό πρόσωπο δεν έχει πάψει να υφίσταται κατά τον χρόνο εκδόσεως της σχετικής αποφάσεως, προκειμένου να μην διακυβεύεται η πρακτική αποτελεσματικότητα των κανόνων περί ανταγωνισμού λόγω των μεταβολών που επέρχονται στη νομική μορφή των επιχειρήσεων;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 28 Ιουνίου 2006 — Hans-Dieter και Hedwig Jundt κατά Finanzamt Offenburg

(Υπόθεση C-281/06)

(2006/C 224/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hans-Dieter και Hedwig Jundt

Κατά:

Finanzamt Offenburg

Προδικαστικά ερωτήματα

- Έχει το άρθρο 59 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας προ της τροποποίησής του (νυν άρθρο 49 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας) την έννοια ότι στο πεδίο εφαρμογής του ευεργετήματος που προβλέπει εμπίπτει, επίσης, η παρεπόμενη επαγγελματική απασχόληση υπό την ιδιότητα διδάσκοντος συνδεδεμένου με υπηρεσιακή σχέση ή υπό την ιδιότητα εντεταλμένου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (πανεπιστήμιο), στην περίπτωση που η δραστηριότητα αυτή έχει έναν σχεδόν τιμητικό χαρακτήρα και συνεπάγεται μόνο τη χορήγηση αποζημιώσεως έναντι δαπανών;
- Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: περιορισμός της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ο οποίος έγκειται στο ότι αποζημιώσεις απαλλάσσονται από τον φόρο μόνο στην περίπτωση που χορηγούνται από ημεδαπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (άρθρο 3, σημείο 26 του νόμου περί φόρου εισοδήματος) μπορεί να δικαιολογηθεί από το γεγονός ότι το προβλεπόμενο από την εθνική νομοθεσία φορολογικό αυτό πλεονέκτημα παρέχεται μόνο σε περίπτωση απασχολήσεως υπέρ ενός ημεδαπού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου;
- Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: έχει το άρθρο 126 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, προ της τροποποίησής του (νυν άρθρο 149 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας) την έννοια ότι επιτρέπει φορολογικής φύσεως διάταξη, η οποία

συμβάλλει στη διαμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος (όπως εν προκειμένω το άρθρο 3, σημείο 26, του νόμου περί φόρου εισοδήματος), σε σχέση με την ευθύνη που εξακολουθεί σχετικώς να βαρύνει το οικείο κράτος μέλος;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 3 Ιουλίου 2006 — Telecom Italia SpA κατά Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, Υπουργείου Επικοινωνιών

(Υπόθεση C-296/06)

(2006/C 224/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα): Telecom Italia SpA

Εναγόμενα: Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, Υπουργείο Επικοινωνιών

Προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται αν οι διατάξεις του άρθρου 20, παράγραφος 3, του νόμου 448/1998, σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 4, παράγραφος 9, του νόμου 249/1997 συνάδουν προς την οδηγία 97/13/ΕΚ⁽¹⁾, άρθρα 11, 22 και 25.

⁽¹⁾ ΕΕ L 117, σ. 15.

Αναίρεση που άσκησε στις 13 Ιουλίου 2006 η Eurohyro AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 3 Μαΐου 2006 στην υπόθεση T-439/04, Eurohyro AG κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-304/06 P)

(2006/C 224/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Eurohyro AG (εκπρόσωποι: C. Rohnke και M. Kloth)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)